

BORGARTING LAGMANNSRETT

KJENNELSE

Avsagt: 01.12.2017

Saksnr.: 17-164492ASK-BORG/04

Dommere:

Lagmann
Lagdommer
Lagdommer

Hans-Petter Jahre
Steingrim Bull
Nils Ihlen Ramm

Ankende part	Gunnar Ryan Wiik	Advokat Ole Edvard Tokvam
Ankematpart	Wr Entertainment ASA	Advokat Eirik Wensell Raanes
Ankematpart	WR Films Entertainment Group Inc.	Advokat Eirik Wensell Raanes

Saken gjelder anke over avgjørelse om midlertidig sikring.

WR Films Entertainment Group Inc. ble etablert i California i 2009 av Gunnar Ryan Wiik og en rekke medgründere. Formålet var i hovedsak filmproduksjon. Selskapet kjøpte i 2011 rettighetene til å produsere filmer basert på Morgan Kane-bøkene til Kjell Hallbing. Siden da har selskapets hovedaktivitet vært å produsere den første Morgan Kane-filmen.

Selskapet har ved flere anledninger hatt økonomiske problemer og dermed behov for kapitaltilførsel. Som ledd i denne prosessen ble det besluttet at selskapet skulle børsnoteres i Norge. Derfor stiftet man selskapet WR Entertainment ASA i Norge, og det nye selskapet overtok aksjene i WR Films Entertainment Group Inc. Selskapet ble først stiftet som alminnelig AS i januar 2015, men ble omdannet til ASA i november 2015 forut for at selskapet ble introdusert på Merkur Market på Oslo Børs den 13. januar 2016.

Overtakelsen ble teknisk gjort ved et aksjebytte, dvs. ved at aksjonærene i WR Films Entertainment Group Inc. skjøt inn aksjene som tingsinnskudd i WR Entertainment ASA og fikk utstedt aksjer i WR Entertainment ASA i samme antall som de tidligere hadde hatt i WR Films Entertainment Group Inc. WR Films Entertainment Group Inc. ble derved et heleid datterselskap av WR Entertainment ASA.

WR Films Entertainment Group Inc. omtales i det følgende som WR Inc, og WR Entertainment ASA som WR ASA. WR-selskapene blir brukt som fellesbetegnelse på de to selskapene.

Wiik hadde en sentral rolle i WR Inc. fra oppstarten i 2009 og frem til desember 2016. Det skjedde visse endringer i selskapets ledelse forut for børsnoteringen av WR ASA. Britiske Tasmin Lucia-Khan kom inn i ledelsen i november 2015, først som styremedlem og deretter også som direktør fra januar 2016. Selskapets nye ledelse iverksatte i november 2016 en granskning av selskapsdisposisjoner fra selskapets tidligere ledelse. Dette skjedde etter pågang fra flere aksjonærer som mente at grunnlaget for Wiiks aksjeinnehav burde undersøkes.

Den 20. november 2016 ble det avholdt et telefonmøte mellom Lucia-Khan, Wiik og styremedlemmene Frode Foss og James Cardwell. I dette telefonmøtet var aksjeoverdragelsene hovedtema, og det var på dette tidspunktet Foss og Cardwell ble klar over påstandene om at Wiik uberettiget hadde skaffet seg flere større aksjeposter.

Granskingen avdekket at Wiik muligens rettsstridig hadde tilegnet seg aksjer i WR ASA, og også at han muligens hadde belastet WR ASA med private utgifter. Funnene under granskingen er bakgrunnen for et søksmål som ble anlagt for amerikanske domstoler 19. juni 2017. Wiik trakk seg 12. desember 2016 fra alle verv i selskapene.

De aksjene som Wiik hevder at han eier, og som er sakens tema, ble overtatt fra to ulike aksjonærgrupperinger. Den ene grupperingen består av de to norske aksjonærene Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen, og den andre grupperingen består av de fire amerikanske aksjonærene Duane Eberlein, Michael J. Smith, Lee Mimms og Alan Bell.

Konfliktnivået mellom partene har blitt svært høyt. WR Inc. har anlagt søksmål mot Wiik ved Superior Court of the State of California, County of Los Angeles. Søksmålet gjelder blant annet krav om at Wiik skal returnere en aksjepost på 18 774 525 aksjer. Aksjene har tidligere stått på en nominee-konto i Merrill Lynch i USA, men de ble den 16. juni 2017 overført til Wiiks VPS-konto i DNB. Grunnlaget for kravet om tilbakeføring av aksjene er at Wiik, etter ankemotpartenes oppfatning, har tilegnet seg aksjene på rettsstridig vis fra WR Inc., og at han derfor ikke er rettmessig eier av aksjene og må levere disse tilbake.

Ankemotpartene frykter at Wiik vil disponere over aksjene i strid med WR-selskapenes interesser, slik at kravet på tilbakeføring blir vanskeliggjort. WR-selskapene fremsatte derfor 28. juni 2017 begjæring om midlertidig sikring til Oslo byfogdembete for å hindre at Wiik kan disponere over aksjene før hovedsaken er endelig avgjort av amerikanske domstoler.

Den 29. juni 2017 avsa Oslo byfogdembete kjennelse med følgende slutning:

1. Gunnar Ryan Wiik forbys å overføre, eller på annen måte disponere rettslig over, derunder selge eller pantsette, samt å utøve aksjonærrettigheter for, 18 774 525 aksjer i WR Entertainment ASA fra VPS-konto 01613 0000025 i DNB.
2. Forføyningen gjennomføres ved at den registreres på Gunnar Ryan Wiiks VPS-konto 01613 0000025 i DNB. Registrering skal skje før kjennelsen gjøres kjent for Gunnar Ryan Wiik. Forføyningen løper til rettstvisten mellom WR Entertainment AS og WR Films Entertainment Group Inc. om aksjene er rettskraftig avgjort.
3. Gunnar Ryan Wiik betaler saksomkostninger med kr. 64.122 til WR Entertainment ASAs og WR Films Entertainment Group Inc. innen to uker fra forkynnelse av denne kjennelse.

Den 28. juli 2017 krevde Wiik muntlig forhandling om den midlertidige forføyningen, jf. tvisteloven § 32-8. Dette ble holdt 24. og 25. august 2017. Partene og 10 vitner avga forklaring. I tillegg møtte partenes prosessfullmektiger med hver sin rettslige medhjelper.

Oslo byfogdembete avsa 5. september 2017 kjennelse med slik slutning:

1. Gunnar Ryan Wiik forbys å overføre, eller på annen måte disponere rettslig over, herunder selge eller pantsette, samt å utøve aksjonærrettigheter for, 18 774 525 aksjer i WR Entertainment ASA fra VPS-konto 01613 0000025 i DNB.

2. Forføyningen gjennomføres ved at den registreres på Gunnar Ryan Wiiks VPS-konto 01613 0000025 i DNB. Forføyningen løper til rettstvisten mellom WR Films Entertainment Group Inc. og Gunnar Ryan Wiik om aksjene er rettskraftig avgjort i amerikanske domstoler. Det skal ikke stilles sikkerhet for forføyningen.
3. Gunnar Ryan Wiik betaler saksomkostninger på kroner 541 022,27 til WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. innen to uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.
4. Gunnar Ryan Wiik betaler tolkeutgifter for retten etter faktura.

Wiik har i rett tid anket byfogdembetets kjennelse til lagmannsretten. Anken gjelder byfogdembetets bevisbedømmelse og rettsanvendelse. WR-selskapene har inngitt anketilsvare og tatt til motmæle. WR-selskapene gjør gjeldende at byfogdembetets kjennelse er riktig både i resultat og begrunnelse.

Begge parter har deretter innsendt ytterligere prosesskriv. Saken står i det vesentlige i samme stilling for lagmannsretten som for byfogdembetet.

Den ankende part, Gunnar Ryan Wiik, har i hovedsak anført:

Anken retter seg mot byfogdembetets bevisbedømmelse og rettsanvendelse.

Det kreves muntlig forhandling i lagmannsretten. Rettens avgjørelse må treffes på grunnlag av en stor dokumentmengde, hvor relevante deler best kan presenteres muntlig. Dessuten har saken stor betydning for begge parter, og begge parter har behov for rask behandling.

WR-selskapene har ikke noe krav i aksjene i WR ASA. Det er ikke riktig at disse er et surrogat for den omtvistede aksjeposten i datterselskapet WR Inc. som kan vindiseres. Anførselen om at ASA-aksjene er et surrogat for Inc.-aksjene, er for øvrig ikke reist under behandlingen av hovedkravet i USA. Dersom det i det hele tatt eksisterer noe krav, er dette et pengekrav. Pengekrav kan ikke sikres ved midlertidig forføyning. Forføyningen må derfor oppheves, jf. tvisteloven § 32-1 første og annet ledd.

Uansett er vilkårene for midlertidig forføyning ikke oppfylt. Hovedkravet er ikke sannsynliggjort, det foreligger ikke sikringsgrunn og proporsjonalitetskravet er ikke oppfylt.

Kravet om overføring av aksjer i WR ASA, som er anført som hovedkravet i saken her, er ikke en del av det amerikanske søksmålet. Påstanden i dette søksmålet er tilbakelevering av Wiiks aksjepost i WR Inc. «... or their fair market value». Wiik eier ikke lenger noen aksjer i WR Inc; aksjene i WR Inc. er heleid av morselskapet WR ASA. Hvis det i det hele tatt eksisterer noe hovedkrav, er dette derfor et pengekrav/erstatningskrav.

Forføyningskravet gjelder ikke de samme aksjene som hovedkravet reist i California. Det følger av Rt-2001-703 at det ikke kan begjæres midlertidig forføyning i andre aksjer enn de som er omtvistet i hovedsøksmålet.

Aksjene i WR ASA kan ikke anses som et surrogat for aksjene i WR Inc. Spørsmålet om vindikasjon av surrogat reiser for øvrig en rekke spørsmål som ikke er behandlet i byfogdembetets kjennelse. De omtvistede aksjene er verken kommet bort eller mistet, men er tvert imot heleid av ankemotparten WR ASA. Vindikasjon er da en rettslig umulighet.

Wiiks samlede aksjepost besto for øvrig av mange flere aksjer enn de som nå er omstridt. Hvilke aksjer i WR ASA som ble utstedt i bytte mot de omstridte WR Inc.-aksjene, er umulig å si. Også dette utelukker vindikasjon.

Det taler også mot at et vindikasjonskrav kan gjøres gjeldende, at vindikanten har forsømt seg, jf. Rt-1993-679. WR-selskapene var klar over at aksjene ble overført til Wiik, og størrelsen på hans aksjepost var kjent siden 2013. Iallfall kom all informasjon frem ved børsnoteringen ved årsskiftet 2015/2016. WR-selskapene viste forsømmelse og passivitet ved å vente til november 2016 med å stille spørsmål ved Wiiks aksjepost og deretter ventet til juni 2017 med å fremme krav. I juni 2017 var det full konflikt mellom partene. Wiik hadde saksøkt Lucia-Khan, og det var like før forfall på et større lån som WR Inc. skyldte Wiik.

Dessuten har aksjene i WR Inc. og deretter WR ASA gjennomgått store verdisvingninger. Om vindikasjon skulle tillates, kan ikke alle aksjene vindiseres. Den omtvistede aksjeposten i WR Inc. besto ved overføringen til WR AS av 3 754 905 aksjer, og verdien av hver innskuddsaksje ble satt til NOK 0,1223. De omtvistede aksjene hadde derfor da en verdi på NOK 459 225. Etter kapitalforhøyelsen ble det foretatt en aksjesplitt 5:1 i WR ASA.

Reelt sett forsøker WR-selskapene ved sin begjæring å oppnå sikkerhet for et pengekrav. Midlertidig forføyning kan imidlertid bare begjæres for å sikre krav som går ut på noe annet enn penger, jf. Rt-2001-703.

Hovedkravet er ikke sannsynliggjort. WR-selskapene har ikke sannsynliggjort at Wiik rettsstridig har tilegnet seg de omstridte aksjepostene.

Byfogdembetet har i sin bevisvurdering ikke tatt tilstrekkelig hensyn til hvem som hadde kompetanse til å binde WR Inc. i 2012 og 2013, men i stedet uriktig lagt hovedvekten på forklaringer fra selskapets nye ledelse fra 2016, fra aksjonærer som på tidspunktet for de omstridte transaksjoner hadde solgt seg ut av selskapet, og fra ansatte og aksjonærer som ikke hadde kompetanse til å forplikte selskapet.

I 2012 var WR Inc. i store økonomiske vansker og på randen av konkurs. 17. august 2012 inngikk Wiik derfor en låneavtale med fire investorer fra Drøbak som alle fra før var aksjonærer i WR Inc. Etter låneavtalen skulle investorene låne Wiiks selskap Sunset View Holdings USD 650 000. Av låneavtalen fulgte blant annet at Sunset View Holdings skulle eie minst 55 % av aksjene i WR Inc. Investorene mottok konvertible gjeldsbrev med tilbakebetalingsplan. Lånet ble utbetalt til Wiik over tid, og tilbakebetaling i form av aksjer skjedde i samsvar med tilbakebetalingsplanen. Ved børsnoteringen i 2016 eide de fire investorene til sammen 19,76 % av aksjene i WR Inc.

Vinteren 2012/2013 diskuterte Wiik og den øvrige ledelsen i selskapet ulike modeller for restrukturering av selskapet. For å unngå å utvanne «cash investorenes» posisjon og for å gi Wiik et ytterligere incitament til å «snu skipet», besluttet styret, som blant andre besto av de amerikanske medgründerne, at disse medgründernes aksjeposter var for store i forhold til arbeidet de la ned i selskapet. Medgründerne skulle derfor overføre 75 % av sine aksjeposter (såkalt «founders stock») til Wiik.

Styremedlemmene og medgründerne Cardwell, Mimms og Smith overførte sine aksjer til Wiik i 2013. Alle disse bekrefter i dag at de overførte og mente å overføre sine aksjer til Wiik. Også styremedlem og medgründer Eberlein ga fra seg «founders stock» i 2012-2013. Han er i dag ikke enig i at alle hans «founders stock» skulle gå til Wiik, men bekrefter at han overdro egne aksjer til Wiik. Aksjene i WR Inc. var fritt omsettelige. Transaksjonene mellom Wiik og de øvrige grunnleggerne er derfor gyldige også uten styrevedtak

Det er ikke fremlagt noen dokumentbevis som beviser at planen til WR Inc. var at medgründerne ikke skulle overføre sine aksjer til Wiik, men i stedet gi dem tilbake til WR Inc.

Det var nødvendig at Holm-Johansen og Larsen solgte sine aksjer til Wiik for at han og de fire investorene fra Drøbak gjennom sitt proforma eierskap i Sunset View Holdings skulle oppnå en eierandel på 55 % i WR Inc., slik det var forutsatt i låneavtalen med investorene.

Restruktureringsplanen og aksjeoverdragelsene i forbindelse med denne fremgår for øvrig av aksjonærlistene i selskapet.

En dom i California har ikke rettskraft eller tvangskraft i Norge. Dette tydeliggjør at det ikke foreligger sikringsgrunn, og underbygger ytterligere at det ikke eksisterer noe hovedkrav.

Dersom den midlertidige forføyningen opprettholdes, må den begrenses slik at Wiik gis adgang til å utøve aksjonærrettigheter for den aksjepost som båndlegges.

De aktuelle aksjer utgjør nær 20 % av aksjene i et børsnotert selskap. Å frata Wiik i en periode som muligens kan bli svært lang, retten til å utøve sine aksjonærrettigheter for en så betydelig eierpost i selskapet, vil kunne medføre uopprettelig skade og har ingen nødvendig sammenheng med den pågående rettstvisten mellom partene.

Wiiks aksjepost i WR ASA er hans vesentligste formuesgode. Å båndlegge hans aksjer er dermed en effektiv måte for WR-selskapene å hindre at han kan beskytte seg mot deres anklager og å kreve sin rett gjennom rettssystemet. Å båndlegge denne formuesposten er derfor uforholdsmessig.

Dersom den midlertidige forføyningen opprettholdes, må det stilles sikkerhet, jf. tvisteloven § 34-2. Det er stor fare for tap og store verdisvingninger. Skulle selskapet gå konkurs, vil Wiiks tap utgjøre 12,5 millioner kroner. Aksjeposten utgjør i overkant av 20 % av aksjene i WR ASA. Den har derfor vesentlig strategisk betydning, noe som gjør den attraktiv å omsette i en samlet transaksjon siden en kjøper vil få vesentlig innflytelse på selskapet. Ved båndlegging blir Wiik avskåret fra å utnytte denne posisjonen.

Wiik har lagt ned slik påstand:

Prinsipalt:

1. Midlertidig forføyning besluttet i kjennelse i sak 17-105520TVI-OBYF/1 oppheves.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Subsidiært:

1. Midlertidig forføyning besluttet i kjennelse i sak 17-105520TVI-OBYF/1 punkt 1 begrenses slik at utøvelse av aksjonærrettigheter ikke avskjæres.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. pålegges innen syv dager å stille sikkerhet fastsatt etter rettens skjønn for Gunnar Ryan Wiiks mulige erstatningskrav. Stilles ikke slik sikkerhet bortfaller forføyningen.
3. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Atter subsidiært:

1. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. pålegges innen syv dager å stille sikkerhet fastsatt etter rettens skjønn for Gunnar Ryan Wiiks mulige erstatningskrav. Stilles ikke slik sikkerhet bortfaller forføyningen.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Ankemospartene, WR-selskapene, har i hovedsak anført:

Det er ikke nødvendig eller hensiktsmessig med muntlig forhandling. Saken reiser ikke kompliserte faktiske eller rettslige spørsmål, og det ble holdt en muntlig forhandling på to rettsdager ved byfogdembetet.

Byfogdembetets kjennelse er riktig både i resultatet og begrunnelsen.

Byfogdembetet har korrekt funnet det sannsynliggjort at de omtvistede aksjene ble overført til WR Inc. i 2013 av seks medgründere i hensikt å styrke selskapets finansielle stilling og legge til rette for rekapitalisering av selskapet. Poenget var at selskapet skulle kunne selge aksjene til nye investorer og derved styrke sin finansielle stilling. Aksjene ble ikke overdratt til Wiik personlig. De tidsnære dokumentbevis bekrefter dette. Byfogdembetet har således med rette konstatert at Wiik ikke har fremlagt noen dokumentasjon for at aksjene ble overdratt fra WR Inc. til ham selv, og heller ikke for at aksjene ble overdratt direkte fra medgründerne til ham. Wiik tilegnet seg aksjene fra WR Inc. gjennom instruksjoner til Christoffer Lunde, som førte selskapets aksjebok. Økt aksjeinnhav for Wiik ville ikke bidra til å styrke selskapets finansielle posisjon. Som byfogdembetet korrekt peker på, ville en ren reallokering av aksjer mellom eksisterende aksjonærer ikke bidratt til formålet om å bringe ytterligere kapital inn i selskapet ved å redusere de opprinnelige aksjonærers aksjebeholdning.

Aksjene i WR Inc. som ble overført til WR Inc., og som Wiik deretter rettstridig tilegnet seg, ble i 2015 ombyttet 1:1 i aksjer i WR ASA, slik at WR Inc. ble et heleid datterselskap av WR ASA. Det er utvilsomt adgang for rette innehaver å kreve overført til seg et slikt direkte substitutt av de formuesgjenstander som urettmessig ble fratatt ham.

Den ankende parts anførsel om at hans aksjer i WR ASA ikke er den reelle tvistegjenstanden, kan ikke føre frem. Som nevnt, ble det ved ekstraordinær generalforsamling 19. november 2015 i WR ASA (da WR AS) foretatt et 1:1 aksjebytte hvor samtlige aksjonærer i WR Inc. aksepterte å få utstedt aksjer i WR AS/ASA til erstatning for aksjene i WR Inc. Resultatet var at Wiik, som følge av sin rettstridige tilegnelse av aksjer i WR Inc. i 2013, i 2015 ble oppført som eier av det motsvarende antall aksjer i WR ASA. Aksjene i WR ASA er derfor et direkte surrogat for aksjene i WR Inc. uavhengig av de nærmere selskapsrettslige reglene for ombytting av disse. Det er dermed irrelevant at Wiik ikke lenger er eier av noen aksjepost i WR Inc. Hans aksjebeholdning i dag består av aksjer opprinnelig utstedt i WR Inc., men som senere ble ombyttet til aksjer i WR ASA.

Av denne grunn er det heller ikke riktig at kravet om overføring av aksjer i WR ASA ikke er en del av søksmålet i USA.

Det følger både av norsk rett og av californisk rett at WR-selskapene kan vindisere aksjene i WR ASA som surrogat for aksjene i WR Inc.

Avgjørelsen i Rt-2001-703 er ikke relevant for vår sak. Det er den helt avgjørende forskjell mellom sakene at i vår sak pretenderer ankemotpartene å være eier av de aksjene som forføyningskravet gjelder.

Det har ingen betydning at de omtvistede aksjene ikke kan individualiseres fordi Wiik har flere aksjer i selskapet enn de som tvisten gjelder. Avgjørende for adgangen til vindikasjon er at det er økonomisk årsakssammenheng mellom det opprinnelige objektet og surrogatet, jf. blant annet Rt-1993-679.

WR-selskapene har for øvrig ikke utvist passivitet. Først i november 2016 ble tre av aksjonærene i WR ASA oppmerksom på at Wiiks aksjebeholdning var større enn den skulle være. Styret ble omgående varslet og interne undersøkelser ble iverksatt. Det ble deretter i juni 2017 både reist søksmål mot Wiik i California og fremmet krav om midlertidig forføyning i Norge. For øvrig er det ikke slik at passivitet/forsømmelse kan avskjære et vindikasjonskrav som er rettet mot gjerningspersonen direkte, jf. Rt-1993-679.

Låneavtalen mellom Wiik og de fire norske aksjonærene fra Drøbak i 2012 har ingen betydning for spørsmålet om hovedkravet er sannsynliggjort. Avtalen førte ikke til at selskapet ble tilført ny kapital. Lånet var på USD 650 000, som ble utbetalt til Wiiks personlige konto. Av dette lånte Wiik USD 120 000 videre til selskapet.

Det foreligger et reelt sikringsbehov for at aksjonærrettighetene skal omfattes av forføyningen. Aksjepostens størrelse innebærer en reell fare for at Wiik vil utøve sine aksjonærrettigheter på en måte som ikke er i selskapets interesse. Wiik har dessuten solgt alle sine ikke-båndlagte aksjer i selskapet, og han har uttalt at han ønsker å selge også de båndlagte for å frigjøre likviditet. Dette viser at han ikke har noen reelle aksjonærinteresser i selskapet.

Det er riktig at en dom i California ikke har tvangs- eller rettskraft i Norge. Imidlertid kan en slik dom fullbyrdes overfor Wiik som har adresse i California, slik at han der – om nødvendig med tvangsmidler – kan pålegges å overføre aksjene til ankemotpartene. Hvis det er slik at Wiik ikke vil etterkomme en amerikansk dom i saken, underbygger det ytterligere at det foreligger sikringsgrunn.

Byfogdembetet har korrekt lagt til grunn at forføyningen ikke vil medføre skade eller ulempe for Wiik som står i åpenbart misforhold til den interesse ankemotpartene har i at forføyningen blir besluttet.

Det er ikke grunnlag for å pålegge ankemotpartene å stille sikkerhet. Både hovedkravet og sikringsgrunnen er i høy grad sannsynliggjort, slik at behovet for sikkerhet er begrenset. Dessuten vil Wiik bare lide tap dersom aksjekursen synker i den perioden han ikke kan råde over aksjene, og dette er det ikke holdepunkter for. Det har riktig nok vært en gradvis nedgang i aksjekursen siden børsnoteringen i 2016, men dette har den ankende part selv i stor grad bidratt til ved å selge unna sine ikke-båndlagte aksjer til svært lave priser i perioden etter at forføyningen ble gitt i tingretten. Videre taler den ankende parts adferd klart mot å kreve sikkerhetsstillelse. Endelig må det vektlegges at ankemotpartene ikke har økonomi til å stille sikkerhet.

WR-selskapene har lagt ned slik påstand:

1. Anken forkastes.
2. Gunnar Ryan Wiik dømmes til å erstatte WR Entertainment ASAs og WR Entertainment Group Inc.' sakskostnader for lagmannsretten.

Lagmannsretten har kommet til at anken skal forkastes, og bemerker:

Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling, jf. tvisteloven § 29-15 første ledd. Etter lagmannsrettens vurdering tilsier ikke hensynet til forsvarlig og rettferdig rettergang at det avholdes muntlig forhandling for lagmannsretten i denne ankesaken, jf. tvisteloven § 29-15 annet ledd.

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2. Dessuten må den skade eller ulempe som saksøkte blir påført, ikke stå i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyning blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd.

Hovedkravet i saken fremgår av påstanden i søksmålet i California. Dette går ut på

- c. The return to WR Inc. by Wiik of the 18,774,525 shares that were aquired by WR Inc. from Larsen and Holm-Johnsen and relinquished to WR Inc. by the US Shareholders, or their fair market value.

Lagmannsretten legger til grunn at kravet om tilbakeføring av aksjene er prinsipalt, og at tillegget “or their fair market value” er subsidiært for det tilfelle at aksjene ikke skulle være i behold på Wiiks hånd. Det er korrekt, som den ankende part anfører, at midlertidig forføyning etter tvisteloven kapittel 34 ikke kan anvendes til sikring av pengekrav. I vår sak er det imidlertid ikke tale om et pengekrav, men et krav om tilbakeføring av aksjer. Kravet om midlertidig forføyning gjelder båndlegging av disse aksjene for å hindre at

tilbakeføringen blir vanskeliggjort. Forføyningen retter seg derfor direkte mot å sikre det som er hovedkravet i saken.

Den ankende part gjør videre gjeldende at tvisten i California gjelder aksjer i WR Inc., mens de aksjer som forføyningskravet retter seg mot, er aksjer i WR ASA. Aksjene i WR ASA er derfor ikke den reelle tvistegjestanden og kan ikke være gjenstand for en midlertidig forføyning.

Ankemotpartene anfører at aksjene i WR Inc. i 2015 ble byttet om til aksjer i WR ASA i forholdet 1:1. Det er derfor økonomisk identitet mellom de opprinnelige aksjene i WR inc. og de nåværende aksjene i WR ASA. Ankemotpartene kan da kreve dette surrogatet overført til seg.

Lagmannsretten er enig med ankemotpartene i at når et formuesgode ombyttes med et annet, kan rette eier av det opprinnelige formuesgodet kreve surrogatet tilbakeført fra den som rettstridig har tilegnet seg formuesgodet. Retten ser det derfor slik at hvis WR-selskapene har krav på tilbakeføring av de 18 774 525 aksjene i WR Inc. fordi Wiik rettstridig har tilegnet seg disse, kan WR-selskapene kreve tilbakeført det motsvarende antall aksjer i WR ASA som Wiik fikk ved ombyttingen i 2015. Dette gjelder uavhengig av om antallet aksjer var 18 774 525 helt siden 2013 eller om antallet opprinnelig var 3 754 905 aksjer, som ble til 18 774 525 aksjer som følge av at det ved en kapitalforhøyelse i WR ASA skjedde en aksjesplitt 1:5, slik det er opplyst i anken. Retten legger til grunn at gjeldende rett er slik både etter norsk og californisk lov.

Det er ubestridt at Wiik våren 2013 fikk overført til seg de omtvistede aksjene i WR Inc. Disse aksjene ble overført fra de to norske aksjonærer og medgründere Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen og fra de fire amerikanske aksjonærer og medgründere Duane Eberlein, Michael J. Smith, Lee Mimms og Alan Bell. Den ankende part hevder at disse aksjene ble overført til ham personlig, mens ankemotpartene anfører at aksjene ble overdratt til WR Inc. Dette er den grunnleggende tvisten om hovedkravet i saken.

Lagmannsretten er enig med byfogdembetet i at det er sannsynliggjort at aksjene ble overdratt til WR Inc. og ikke til Wiik personlig. Retten mener denne forståelsen av transaksjonene i 2013 har best støtte i tidsnære bevis. Tidsnære dokumenter om aksjeoverdragelsene synes å bekrefte at aksjene overdras til WR Inc. Særlig tydelig er dette ved overdragelsene fra de norske aksjonærene, se faktisk utdrag side 129 og 130. Det finnes ikke tidsnære dokumenter som bekrefter at aksjene ble overdratt fra de seks medgründerne til Wiik, eller at aksjene først ble overdratt fra dem til WR Inc. og deretter videre fra WR Inc. til Wiik. Lagmannsretten legger videre vekt på at denne forståelsen av transaksjonene i 2013 er best i samsvar med formålet, som var å legge til rette for at selskapet skulle kunne skaffe ny kapital. Overføring av aksjene til selskapet som så kunne

selge dem til andre investorer, ville gitt kapital til selskapet. Overføring av aksjer fra en aksjonær til en annen (her fra medgründerne til Wiik) har derimot ingen slik effekt.

Lagmannsretten legger til grunn som mest sannsynlig at Wiik tilegnet seg aksjene ved at han instruerte Christoffer Lunde, som førte aksjeboken i WR Inc., om å føre inn Wiik som eier, slik Lunde forklarte under den muntlige forhandlingen ved byfogdembetet, gjengitt i byfogdembetets kjennelse side 11. Tilegnelsen var da objektivt rettsstridig, og Wiik var ikke i god tro.

Etter dette er lagmannsrettens konklusjon at hovedkravet er sannsynliggjort.

Lagmannsretten er også enig mod byfogdembetet i at ankemotpartene har sannsynliggjort at det foreligger sikringsgrunn. Retten mener således at begrensning av Wiiks rådighet over aksjene, som nå står på hans VPS-konto, er nødvendig fordi gjennomføringen av hovedkravet ellers vil bli vesentlig vanskeliggjort, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a.

Lagmannsretten finner det overveiende sannsynlig at uten båndlegging av aksjene vil Wiik selge disse for å frigjøre likviditet. Det sier da seg selv at dette vesentlig vil vanskeliggjøre gjennomføring av ankemotpartenes krav om tilbakeføring av aksjene.

Det er ikke nødvendig for lagmannsretten å ta stilling til om det også foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b.

Den ankende part har anført at en eventuell forføyning må begrenses slik at utøvelse av aksjonærrettigheter ikke omfattes. Som byfogdembetet peker på i sin kjennelse, er utgangspunktet at sikringen ikke skal være mer omfattende enn nødvendig. Det må derfor foreligge et reelt sikringsbehov for at aksjonærrettighetene også skal omfattes av forføyningen.

Lagmannsretten mener at et slikt reelt sikringsbehov foreligger. Konfliktnivået mellom partene er så høyt at det uten slik begrensning i råderetten er nærliggende fare for at Wiik vil utøve aksjonærrettighetene for den omtvistede aksjeposten på en måte som strider mot selskapets interesser.

Lagmannsretten er også enig med byfogdembetet i at den skade eller ulempe som den ankende part blir påført ved en slik forføyning ikke står i et åpenbart misforhold til den interesse ankemotpartene har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd. Det legges i denne forbindelse vekt på at hovedkravet i høy grad er sannsynliggjort, slik at den ankende part har begrenset legitim interesse i å kunne råde over aksjene i perioden frem til hovedkravet er avgjort.

Den ankende part har lagt ned påstand om at ankemotpartene skal pålegges å stille sikkerhet dersom forføyningen opprettholdes, jf. tvisteloven §§ 34-5 annet ledd jf. 34-2 annet ledd annet punktum. Byfogdembetet kom til at sikkerhetsstillelse ikke skulle kreves. Lagmannsretten er enig i dette og viser til byfogdembetets begrunnelse i kjennelsen side 13-14, som også er dekkende for lagmannsrettens syn.

Etter dette skal anken forkastes.

Ankemotpartene har vunnet saken og har etter hovedregelen om sakskostnader i tvisteloven § 20-2 krav på full erstatning fra den ankende part for sine sakskostnader så langt disse har vært rimelige og nødvendige, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd. Lagmannsretten har vurdert unntaksbestemmelsen i tvisteloven § 20-2 tredje ledd, men kan ikke se at tungtveiende grunner gjør det rimelig å fritta ankende part for kostnadsansvaret. Ankemotpartenes prosessfullmektig har krevd sakskostnader og har lagt frem kostnadsoppgave for ankesaken. Omkostningskravet utgjør 220 325 kroner eks. merverdiavgift og er i sin helhet salær til prosessfullmektigen. Lagmannsretten antar at klienten har fradragsrett for merverdiavgift, slik at kostnadsansvaret for motparten skal regnes uten merverdiavgift. Lagmannsretten finner at kostnaden har vært nødvendig ut fra sakens art og omfang og tar kravet til følge.

Lagmannsretten finner ikke grunn til å gjøre endring i byfogdembetets omkostningsavgjørelse.

Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

1. Anken forkastes

2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Gunnar Ryan Wiik 220 325 –
tohundreogtyvetusentrehundreogtjuefem – kroner til WR Entertainment Group Inc.
og WR Entertainment ASA i fellesskap innen to uker fra kjennelsen blir forkynt.

Hans-Petter Jahre

Steingrim Bull

Nils Ihlen Ramm

Dokument i samsvar med undertegnet original

Marianne Ofstad, signert elektronisk